

ABANA

YILMAZ TERZİHANESİ
Necmi Yılmaz
Tahsildar sok. No. 7/3
Küçükpazar
Tel : 273107

İKİ HAFTADA BİR ÇIKAR
SİYASİ GAZETE

SAYI 6

4 NISAN 1970 ÇUMARTESİ

50 Kuruş

ARAÇ'TA YANGININ BÜYÜK ZARAR OLDU 37 Ev 40 Dükkan Yandı

İlimizin Araç ilçesinde 2/4/1970 tarihinde çıkan büyük yangın çarşımın yanmasıyla sonuçlanmıştır.

Öğrendiğimize göre bir benzın deposunun patlaması nedeniyle çıkan yangında 37 ev ve 40 dükkan zarara uğramıştır.

Yangın gerek Abanalı hemşehrilerimiz, gerekse tüm il çevresinde büyük üzüntü yaratmıştır.

Araçlı hemşehrilerimiz bu felâket sebebiyle geçmiş olsun der, acılarını paylaşırsız.

Pasaport Kontrolu Başladı

Hayati Tahsin YILMAZ

Bolluk ülkesi İsveçteyim. Stokholm'ün iki yüz km. kuzeyindeki Gavie kentinden biniyorum. İrene, 22 Aralık 1969. Siziim altında 21) gösteriyor ısı ölçer 61. paralelde. Kiruna (kuzey İsveçte bir kent) uykuda. Bir aylık uykuda. Güneşsiz kalacak bir ay. Gündüzler dört-beş saat tutuyor 61. paralele.

İlk kez trenle çıkıyorum izine.

Almanya'dayım. İyi tarafına geldik gümrükçülerin. Açtımadılar valizleri. Yolculuğumun ikinci günündeyim. Bir gün önce 15'te batan güneş 17'ye kadar çekilmedi.

Münih. İstanbul ekspresine bineceğiz. Gar ana-baba düdü Sirkeçide miyiz ne?

Açmadı beni tren yolculuğu. Pencereden görülenle yetinmek zorunda olmak güç geliyor. Geceleri de gidiyoruz, kör kör! İstasyonlarda inip doluşmak olanağı hiç yok. Dahası: sınırları geçerken yaşanan coşku yok. Belli olmuyor ki sınırları geçiş. Her ülkede değişen lokomotifin bile farkında olunmuyor.

Kompartıman arkadaşlarımızın hepsi Türk. Hepsisi de Almanya'da iyi. Uzun süre İlafe karışmamakta direttim kendimi. Ama olmuyor. Bir yere gelince artık dayanılmıyor İlafe karışmadan.

Konu türlü-çeşitli oluyor. Ama Türkiye'ye yaklaşıırken yalnız gümrük. Anılardan söz ediliyor. Gümrükçülerin davranışlarından acı acı yakınıyor.

Sofyayı geçince beyaz örtü kalktı yeryüzünden.

Sabaha karşı Sirkeçideyiz. İki saatte sıra geldi gümrük işlemine.

Bir sabahçı kahvesi. Sonra berber. Sabahın 7'sinde çırağna çıkan bir berber. Akşam kaçta kapattıklarını soruyor. 23'te kapat. 7'de (belki daha önce) gel ve de acı sözler işit!

Ve boynuma kirli bir önlük bağlıyor usta, bekliyor. Sigara paketini çıkarıyor cebinden. Bir sigara çekip yine yerleştiriyor cebine. Yine cebinden çıkardığı çakmakla yakıyor sigarasını. Çakmak cebi. Tiraza başlıyor ama, benim aklım hep sigara ve çakmakta.

Kalfa giriyor selâm vermeden. Surat birer karış kalfasında da, ustasında da! Ama benim aklım sigara ve çakmakta. Belli ki bütün gün taşınacak cepte.

Esnaf Kefâlet Kooperatifinin Plâsmanı Arttı

Kurulduğunda 150 bin lira ile işe başlayan Esnaf Kefâlet Kooperatifi bu paranın yetersiz olduğu nedeni ile Halk Bankası Genel Müdürlüğünden plâsmanının 500 bin liraya çıkarılması konusunda istemde bulunmuştur.

Öğrendiğimize göre bu istem yerinde görülerek plâsman 100 bin lira daha eklenerek 250 bin liraya çıkarılmıştır.

Ancak ilgililer bu artışı da yeterli görmemekte, esnafın daha verimli çalışabilmesi ve tefeciliğin ortadan kalkması için plâsmanın daha da artması gerektiğini belirtmektedirler.

Sağlık Merkezinin Temeli Atıldı

25 Mart Çarşamba günü yapılan bir törenle sağlık merkezinin temeli atılmıştır. Törenin Vali, Jandarma Komandanı, Y. S. Müdürü de katılmışlardır.

Kurban kesimi ve Müftü tarafından yapılan duadan sonra ilk konuşmayı kaymakam yapmıştır. İkinci konuşmayı yapan Vali, özellikle anlayış gösteren arsa sahiplerine teşekkür etmiştir.

Araçta Menba Suyu İşletilecek

Araç ilçesinde tüccar terzilik yapan Mehmet Kırkoğlu Karataş ormanı içinde bulunan Aksu menba suyunu fenni biçimde satışa çıkarmak için çalışmalara başlamıştır.

Suyun mide ve böbrek hastalıklarına iyi geldiği bilinmektedir. Ayrıca bu konuda Ankara Refik Saydam Hıfzıssıhha Enstitüsünde yapılan tahliller de iyi sonuç vermiştir.

ATANMA

Nüfus memurluğunda boş olan kâtiplik kadrosuna İnebolu'lu hemşehrimiz İhsan Köp atanmıştır. Başarılar dileriz.

Yakabaşı Köyü Kalkınma Kooperatifi Hızla Gelişiyor

1970 yılında öngörülen program tam olarak uygulanmaktadır.

Verilen bilgiye göre 1970 programında tavukçuluk çabaları öngörülmüş ve ilk olarak Köyleri Bakanlığından alınan 25 bin lira ve ortakların 60entileri ile Abana merkezden satın alınan yer üzerinde yapımına başlanan civciv büyüme evi ve kuluçkahane yapıları bilmek üzeredir. Ayrıca iki adet de 500 lık kümes yapımı yakında başlayacaktır. Bu yapıların tahmini bedeli 300 bin liradır. Ayrıca 1800 kapasiteli bir kuluçka makinesi alınacaktır.

Şimdiye kadar kooperatife 54 kişi ortak olmuş ve yaklaşık olarak 100 bin lira yükümlenmişlerdir. Bu yükümler dört taksitle ödenecektir.

Bu arada kooperatife Köy İşleri Bakanlığı 1970 yılı bütçesinden 50 bin lira daha ödenecektir. Yine Köy İşleri Bakanlığının orman köylerini kalkındırma fonundan yararlanmak isteyen kooperatif 160 bin liralık bir proje ile istemde bulunmuştur. Verilecek kredi 20 yıl süreli ve %1 faizlidir.

Programda bir aksama olmazsa civciv satışları en geç 1 Haziranda başlayacaktır.

Kadiyusuf Köyü İçme Suyuna Kavuşuyor

Öğrendiğimize göre Kadiyusuf köyüne 1970 yılında içme suyu getirilmesi kesinleşmiştir. İstanbul Boğazi, Talek Pınarı, Damarbaşı ve Hacıbaşı pınarlarından getirilecek sudan Kadiyusuf köyünün Türkmen, Hacıveli, Halıbaşı ve merkez mahalleleri yararlanacaklardır.

Akçam Köyüne Modern Fırın Yapılıyor

Akçam köyüne modern bir ekmeğin fırını yapımına karar verilmiş ve bu konu ile ilgili olarak Türbeyüzü yöresinde bir tarla satın alınmıştır.

Fırın için devletten 10 bin lira alınmış, gerisini de köylüler yükümlenmişlerdir.

İnebolu Spor etendi

(KARADENİZ)

Deplâsmanlı bölge birinciliği maçlarında Çankırı Karatekin'i İneboluspor iki maç yapmışlardır. Birinci maç Çankırı'da oynanmış ve İneboluspor 3-1 yenilmiştir. İnebolu'da oynanan ikinci maç İneboluspor 3-1 galip bitirmesine karşın iş kuraya kalmış ve para etisi İnebolusporun elenmesine sebep olmuştur.

Maçtan sonra bir demec veren İneboluspor'un eski kaptanı Necati Uluğün: «Yenmek yenilmek bızce önemli değil. İnebolu'da bir amatör küme grup maçının oynanması bize kıvanç verdi. Oyunda değil, kurada elendik, yine mutluyuz» demiştir.

Kastamonu Kiremit Fabrikası Çalışmaya Başladı

Üç dört aydan beri çalışmasını durdurmuş olan özel idareye ait kiremit fabrikası iki haftadan beri yeniden işletmeye açılmıştır.

Fabrikanın şimdiki çalışma düzeninin iyi olduğu belirtilmektedir.

Düğünde Ölüm

Bozkurt, Çiçekyayla köyündeki düğüne çağrılı olan Ortaykökü köyünden Sabriye Ersoz (40) adındaki bir kadın, düğün sahibinin oğlu Selâhattin Kök (15) tarafından kazanan tabanca ile öldürülmüştür.

İŞİN DOĞRUSU

İşçilerimiz ve İlgili Derecemiz

Gazetemizin bu sayfası bildiğiniz gibi Avrupa'daki işçilerimiz özel sayfasıdır.

Avrupa'daki işçilerimizin konusunu, kemal açmışızdan da olsa çok yünü bir eleştiriye dayanmaktadır. Bizim burada bu konuya her taraflı eleştirme olanağımız yok. Sadece işçilerimizle ne derece ilgilendiğiniz ve onların Abana'ya sosyal ve ekonomik katkılarında bulunabilmeleri için tedbirler alıyoruz mu, her türlü kolaylığı sağlayacak çalışmalar var mı? Onları teşvik edecek, aramızda sürekli bir bağ kuracak çabalar nedir? Kısaca işçilerimizin Abana'ya dönük çalışmalarına karşı biz ne yapıyoruz? Konu budur.

«Abana Gazetesi bu amaçla, yani Avrupa ile Abana arasında köprü kuracak bir eylemde bulunuldu ve işçilerimiz özel sayfasını çıkardı. Bu bu ilginç Abana toplumunun her kesiminde devam etmesini diliyoruz. Gençlik işçilerimiz ile devamlı bir bağ kurması işçilerimiz için önemlidir. Aynı ilgi yöneticilerimiz de devam etmelidir. Şüphesiz Avrupa'da, bildiğiniz gibi elliye yakın işçimiz vardır. Bunların ellerinde en az üç milyon lira sermaye olacak paralar vardır. İşçiler çoğunlukta ellerindeki parayla ne yapmak istiyorlar? Konuşabildiğimiz kadarından edindiğimiz bilgiye göre bu para ile özellikle İstanbul gibi bir yerde ne yapabiliriz.

Bu süreç içinde bir tutum olmamasına rağmen işçi kendiliğinden haklıdır. Herkes parasını garantilemek ister, bu bakımdan da basit şeylere yönelirler.

Öyle zannediyorum ki, fikirler oluşmamıştır. Abana'da ne iş yapılabilir, bunlar ortaya çıkıp işçilerimizle ilgili çekilmelidir. Gerekirse Abana'ya bir uzman getirilip çevre inceletirilmeli ya da yapılacak iş sahaları belirlenmelidir. Gerekirse bir forum düzenlenip halkın görüşleri alınmalıdır. Böylece yatırım

(Devamı 5. de)

İlçe Sağlık Kurumu
Toplandı

İlçemiz Sağlık Kurulu Kaymakam, Doktor, Belediye Başkanı ve Veterinerin katılmasıyla toplanmış ve aşağıdaki kararları almıştır.

1 — Et satışlarının düzenlenmesi, etlerin her sabahı damgalanması ve damgasız et satışlarının yasaklanması.

2 — Başboş köpeklerin öldürülmesi.

3 — İlçe merkezi ve köylerindeki ilköğretim öğrencilerinin genel sağlık muayenesinin yapılması.

4 — Muayeneye tabii esnafın muayenesinin yapılmasının sağlanması.

İlçemiz sağlık yönünden çok yararlı olan bu kararların ilgililerce uygulanacağını umuz.

Tarım Kredi kooperatifi
Yıllık Toplantısı

Tarım Kredi Kooperatifi yıllık olağan toplantısını 24 Mart Salı günü yapmıştır. Başkanlığa 57 oy alan Kemal Can, ikinci başkanlığa da 61 oy alan Mehmet Kartal seçilmişlerdir.

MERHABA

Neler Bekliyoruz

Varol YAZGAN

Geçenlerde Almanya'dan bir makine kataloğu getirmem gerekti. Bu makineleri yapan fabrikada çalışan birisi vardı, ona mektup yazdım. Fakat mektup geri geldi. Sorulum, «Ne olacak, burada» dediler. «Yaa! ne yapıyoruz, «Ne olacak» dediler, «bir kat aldı, kirası ile kahveyle bol bol kumar oynuyor...» Eyvah! Bin defa eyvah, çok zıkkı oldu. Benim duyduğum bu tür olaylar bir değil, bin değil, on değil. Ve de şu anda Avrupa'da çalışanlardan konuşabildiğimlerin de çoğunun düşlerinde aynı hayali yaşantılarını gördüm.

Halbuki ben, burada işsizlikten bıkip ta Avrupa'ya giden bir kimsenin çöl ortasında bulduğu suyu doya doya içen gibi çalıştığını yine boş ve işsiz kalmaktan ödü kopacağını sanırdım. Onun, döndüğünde kendi kuracağı işde aynı arı tempoşunda çalışıp, bitlere örnek olacağını düşünürdüm. Onlardan yazıyı iş alanları, modern çalışma düzeni beklerdim. Bunu yalnızca ben değil hepimiz bekleriz. Hem kendi gelecekle, hem de yurt kallonması yönünden bekleriz.

Büyük şehirlerde koskocaman yapılar görürüz. Aramızın bunların sahipleri mutlaka Ahmet, Mehmettir. Pek Sülman, Niko v.d. bulamazsınız. Zaten Avrupa'daki arkadaşlarımızın hepsi de oralandaki konut sıkıntısından yakınıyorlar. Neden mi? Adam iş adamı, parasını işe yatırıyor. Elindeki 100.000 lirası ile iş kuruyor, ayda 4.000 lira kazanıyor. 700 lira aylıklı bir kat kir alıyor, gerisini afiyetle yiyor. Öteki, 100.000 lirası ile kat alıyor, onu 700 liraya kiraya veriyor, bir lokma bir hırka ile geçinmeye çalışıyor. Hadi canım sende.

Gelelim bizim çocuklara. Onlardan aldığımız haberler bize umut veriyor. Hepsini de döndüklerinde yapacakları işleri tasarlıyorlar. Bu konuda tartışıp çeşitli yollar ortaya koyuyorlar. Örneğin hepsi ayrı ayrı işler mi kuracaklar? Yoksa bir ortaklığa mı gidecekler? Ortaklık nasıl olacak? Bir kaç kişilik gruplar birleşip ayrı işlere mi yönelecekler yoksa tümü birleşip büyük bir şirket mi yapacaklar? Ya da yine, hepsi birleşip kurdıkları bu büyük ortaklığa gerek İstanbul gerekse Abana'daki Abanalıların dakoydukları para oranında katılmalarını sağlayıp daha geniş bir iş alanına mı yayılacaklar? Ayrıca en az bunlar kadar önemli bir sorun da, kurulacak işin yeri sorunudur. Abana'da mı, İstanbul'da mı?

İşte bunlar hep ayrı ayrı tartışma konusu. Zaten enine boyuna tartışılacak da. Ancak bu arada bizim onlardan beklediğimiz bazı şeyler var. Arkadaşlar orada bol bol hırızlık yapacaklar. Evet hırızlık. Hani Musa Peygamber de kavmini Mısır'dan kaçırırken hepsine yükte hafif, pahada ağır ne varsa çalışmalarını söylemişti. Biz de arkadaşlarımızdan biraz farklı da olsa bunu bekliyoruz.

Bizimkinin yükü hiç yok, pahası çok. Bu fikir hırızlığı, teknoloji hırızlığı. Çünkü bizde en kıt olan bunlar. Ben razıyım, bunları getirin, para da getirmeyin.

Anlamıyorum ki ne olacak kat alıp apartman alıp. Ne kazandıracak bize? Hiç. Benim bildiğim, bir kimse bunu yapar, yapar ama tam verimli çağında elinde, avucunda kını taşta toprağa yatırıp kahve kösesine çekilmez. Bu düpedüz tembellik, pısrıklık hatta ihanettir. İstan verimli olabileceği, çalışma gücünü yitirmedeği sürece çalışır. Parasını hep işinin gelişmesi uğruna harcar. Ne zaman ki artık yeterli çalışmaya gücünü yitirmeye başlar, o zaman yaşlılığının bir garantisi olarak bu yola gidebilir. Ya da işi çok iyidir, kendine göre yatırımlarını yapmıştır, bundan artan para ile apartman alabilir.

Koşça kalınız.

ABANA

İki haftada bir çıkar, 10000 grama

KURUCUSU

HAZALİ İZMİR YILMAZ

SAHİBİ

MURAT USUN

SORUMLU YAZKARAN

VAROL YAZGAN

ABONE

Telgraf 10 lira

Air ayığı 2 lira

Yurt dışı 10 grama.

GİZLİ

İLAN

Başlık 10 lira

Birinci sayfa 100 grama

Öteki sayfalar 50 grama

100 grama 100 grama 100 grama

100 grama 100 grama 100 grama

100 grama 100 grama 100 grama

ADRESLER

YÖNETİM YERİ

Abana, Tahsin Çaylak Cad., 47-48

MEKTUP, İLÇERAP ve HAYALE

Abana Gazetesi-Abana.

İSTANBUL BÜROSU

Kılıçbeyi Tahsinler Sokak, 7/3.

(Abana'ya Telex ve Telefon Demografi birliği)

İSTANBUL

MUHABİRİMİZ

HAZALİ İZMİR

ÖZELİDİ ve BAŞLIDİGİ YER

Abana Gazetesi-İstanbul

(Tahsinler, Tahsinler No. 24.)

Telgraf - 27 91 41

ABANA ' dan Mektup Var

Sayın okurlarımız: hazretmiş bildiğiniz gibi onbeş yılın Abanalısını seçmek için bir yönetmelik hazırladı. Sözlerinde onbeş yılın Abanalısını seçmek için fikirlerinizi hayırdır. Fikirlerinizi alarak elimizdeki yönetmeliği geliştirmek veya yeni fikirlerle oyluşturmak istiyoruz.

Onbeş yılın Abanalısını seçmekteki amaç nedir? Bilirsiniz Abanamız onbeş yıl içerisinde ekonomik, siyasi ve sosyal olaylara sahne olmuş adı günler yaşamış, çetrefilli mücadele vermiş. Bu onbeş yılda Abana, Türkiye'ye en az rastlantı bir isim yapmış hatıra çıkardığını göştüğünü memleket sınırlarının dışına taşımıştır. Şüphesiz bunda her Abanalının payı vardır. Bu oluşum içerisinde her toplumda Heri hareketleri sağlayacak liderler çıkar. Bunların memleketini, halkını ve veni ülkelerini örnek kişilerdir. Abana toplumu memleketine hizmet eden, vatandaşını ona veren vatanlarını tanı ve onları saygı ve sevgiyle kucaklar. Biz toplumumuzun tamamını tarayış, gerçekçi bir gözle, bu kişiler kimlerse ortaya çıkarıp seçim sırasında bildirmelerini istiyoruz.

Abanalı bünyesinden neler çıkaralım ve bundan sonra ne yapalım? Bu konuda ne kadar çıkarabileceğini göştüğünü memleket sınırlarının dışına taşımıştır. Şüphesiz bunda her Abanalının payı vardır.

Abanalı bünyesinden neler çıkaralım ve bundan sonra ne yapalım? Bu konuda ne kadar çıkarabileceğini göştüğünü memleket sınırlarının dışına taşımıştır. Şüphesiz bunda her Abanalının payı vardır.

Saygılarımızla.

GAZETEMİZ

Abana'nın köylerindeki birinci sayfa 100 grama

ABANA İŞİN EN ÇOK ÇALIŞAN KİŞİSİ

ONBEŞ YILIN
ABANALISI

OLARAK

SEÇİLECEK

VE

Bütün giderler gazetemizden olmak üzere ONBEŞ YILIN ABANALISINI Avrupa turuna yollayacaktır.

Gelecek sayımızda yayınlamaya başlayacağımızı yönetmelik için görüşlerinizi beklemekteyiz.

BİZİ BİZ KURTARABİLİRİZ

Hayati Tahsin YILMAZ
(Gayle - İsveç)

Abanamız, köy olarak bırakıldığı onbeş yıl içinde özellikle büyük ekonomik sıkıntılara katlanmıştır. Bu devrede Abanadan kaçabilenler kaçmışlar, kaçamayanlar bir başlarına ya da toplu olarak başlarının çaralarına bakmak zorunda kalmışlardır. Bu arada ne olduysa Abananın zengin olarak bilinen kişilerine olmuş, yoksullarsa daha iyi bir yaşama düzeyine ulaşmışlardır. Başka bir deyimle, onbeş yıllık devre sonunda Abanada sınıflar arasındaki denge-sizlik hemen hemen sifıra yaklaşmıştır. Bu ekonomik eşitlik her Abanalıya Abana ile ilgili sorunları rahatça tartışabilme ortamı yaratmıştır. Tartıştıkça da Abana toplumu bilinçlenmiş ve çıkar yollar aramaya koyulmuştur. Abana, durgun bir devreden sonra kendini ileriye götüreceği bir kimliği yapmıştır. Bugün Abana toplumunun ekonomik durumu bozulmak üzeredir. Bilinçsiz de olsalar, işini bilen bazı kişilerin ekonomik alanda sivrilmeye olanakları belirlenmiştir.

Büyük Abana'yı kurmak, yalnızca bugünkü Abanada-ki ekonomik alanda sivrilen bu kişilerin işi değildir. Kanımca, Büyük Abanaya giden yolda birleşmesi gereken başlıca guruplar şunlardır:

- 1 — Saffardan sıyrılabilenler. (Yukarıda sözü edilen ekonomik alanda sivrilmekte olan kişiler)
- 2 — Avrupadaki Abanalı işçiler.
- 3 — Abana dışındaki Abanalı zenginler.
- 4 — Abanalı aydınlar.
- 5 — Abanalı sanatkar ve teknik elemanlar.

Konumuz «Avrupadaki işçilerimiz»dir.

Bizim, Avrupadaki işçilerimizin hemen birleşip şu ya da bu iş için bir yatırım yapmaları konusunda peşin bir kararımız yok. Amacımız, işçilerimizin birleşmesine, şu ya da bu işi seçmelerini bilincine varmalarına yardımcı olmaktır. Oyle bir ortam yaratılmalı ki, istek işçilerden gelsin. Bulunmaya ve yapılacak işe işçilerin kendileri karar versinler. İşçi arkadaşlarımız arasında yeni yeni beliren bir losine isteği kötüye kullanılmassın.

İşçi olarak, niçin birleşmediğimizi, niçin birleşebileceğimizi ve ne işi üzerine ortaklık kurulabileceği üzerine düşüncelerimizi sıralayacağım:

Niçin Birleşemiyoruz?

Birleşemiyoruz, çünkü işçi arkadaşlarımızın çoğu «patronluk» tan gelmedir. Gönüllerinde patron olma, bir başına olma asanı yatar. Türkiye'de kurulan ortaklıkların iyi örnekler verememiş olmasının da bu davranışta payı vardır.

Birleşemiyoruz, çünkü işçi arkadaşlarımızın çoğu, paralarını ev alma (ya da yaptırma) işine yatırmakta, sermaye birikimini engellemektedirler. Oysaki iyi bir «konut» yerine iyi bir işe öncelik tanınması gerekir. Almanyada bulunan işçi arkadaşlarımız oradaki ev sıkıntısını yakından bilirler. Hele Avrupanın bolluk ülkesi, İsveçte kiralık ev bulabilme çanağı hemen hemen hiç yoktur. Bu durumun bir nedeni olması gerekir. Bu ülkeler bugünkü durumlarına erişinceye kadar konut yapımına öncelik tanımışlar, tersine, konut yapımını kısıtlayan yollara başvurmuşlardır. Bu, İngiltere'de de böyledir, Rusya'da da. Bizim işçi arkadaşlarımız birbirlerine önererek hem de İstanbul'da apartmanlar dikme yarışında inatla direnmekte, iyi bir işin düzünelerle apartman yapabileceğini düşünmek istememektedirler.

Niçin Birleşebiliriz?

Birleşebiliriz, çünkü işçi arkadaşlarımız henüz gençtir. Hemen hepsi de Abananın sıkıntılı devresindeki ekonomik bunalımı ilk gençliklerinde yaşamışlardır. Abana sevgisi sınırsızdır. Abananın daha iyi bir ekonomik düzeye ulaşabilmesi için ellerinden gelen çabayı harcamaktan kaçınmayacaklardır.

Birleşebiliriz, çünkü birleşirsek Abananın en güçlü kuruluşu olacağız ve hiç kimse bizi yolumuzdan (ileriye gitmekten) döndüremeyecektir.

Ne işi üzerine bir ortaklık?

Oyle sanıyoruz ki, ortaklık deyince bazılarının ilk ak-

Devamı 5 de

Avrupadan Sesleniş

Ben Avrupada bir gezgin
Düşümdü Anadolu hep.
Yeşil yeşil bozkırlara yaraşır
Asfalt yollar
Ve de cici cici evler
Kara kara düşünmeyen
kişilere diyorum,
Anadoluyu geziyorum
Avrupada
Bir fabrika bacası yükseliyor,
görüyorsunuz

Ta uzaklarda.
Ben Avrupada bir doktor
Stajımı yapıyorum.
Anadoluya adamışım kendimi
Gıcır gıcır kağıtlar iner
kentlere
Ve ayağı çarıkli hastalarım.

Ben bir mühendisin şimdiki
Bara) çekerim Rhein suyunun
önüne
Ve bir türkü düşünürüm :
«Kızılmak, ahdin allı
gelini»

Ben Avrupada bir işçi
Kömür madenlerinde,
Elimde kazma kürek
Düşümdü Zonguldak.

Dokuma üzerineyse isim
Ari gibidir elerim, Kardeşim
Düşünün bir kez
Ellerim varsin mekik dokusun
Ben başma dokurum Nazilliye
Kayseride bez.

Ben Avrupadaysam bugün
İşçi, mühendis, doktor,
Avrupada gezginsem
Ekmeğim taştan benim,
Lübnan işli gücü
Uzümün aynışta benim.

Avrupada ışık tutmuş
soyuzuz,
Çağlar boyu bükülmemiş
kolumuz!

İşçiyiz, mühendisiz,
doktoruz...
Geliyoruz dört koldan,
Kahve değil, yurt köşelerine,
Kardeş değil, emek kövgası
ül!

Anadolun,
Güvenim var doruklara
ereceksin
Bir serpillik mi yüzüne
öğretmen gibi,

Göreceksin,
Hayati Tahsin YILMAZ

Ananın Mektubu

Anağım sever beni
Bakın neler neler yazmış :
Ayrılığın kör diken
Yüreğimi deler, yazmış.

Bütün kızlar güldü allar
Çiçeklerle süslü dallar,
Oynuyor kırda mal'lar
Kuzucuklar meler, yazmış.

Emminin bir oğlu oldu
Konu komşu eve döldü,
Fatma yengen beşik kürdü
Mehmedini beler, yazmış.

Sofrada boş kaldı yerin
Dün eğladım derin derin,
Gecikirse her haberin
Anan nasi güler, yazmış.
Hayati Tahsin YILMAZ

Abana Aşkı

Aynur Yılmaz
(Köln-B. Almanya)

Abana aşkı, her Abanalının kalbinde yanıp tutuşan birer volkandır.

Abanam, bir gün sen de güleceksin. Senin büyüttüğün fidanlar pek yakında meyvalarını verecektir.

Abanam, bu meyvalar yurt dışında, yurt içinde şehir ve kasabalara köklerini attıkları bugüne kadar henüz sen gelişemedin.

Ağlama, umudunu kesme Abanam. Biz, Yunanını, İngilizini akın akın Akdenize döken atalarımızın; Kuvayı Milliyeci'lerin evlâtları değil miyiz?

İşte bizlerin temeli, yani kökü ABANAMIZ'dır. Abanalı arkadaşlarımız! Biz nasıl olsa bir gün kök attığımız, doğduğumuz yere döneceğiz. Yurdun ve dünyanın dört bucağında da olsak biz, Abanamızın kalkınmasına yeterli zaman gelmiştir. Haydi, totalim ellerimizi, tırmanalım bu tepeye.

«En bu hummalı hastalığa 18 yaşında yakalandım. Kafamı devamlı kurcaladım. Çok düşündüm. Ama o zamanlar babamın himayesindeydim. Büyüklere küçüklere (gençlere) çocuk gözüyle bakıyorlar. ne sözleri ne de ilerisi için görüşleri dikkate alınıyordu. İtaat etmek bana çok zor geliyordu. Sabırla askerliğimi bekledim ve vatani görevimi bitirdim.

Bende bir tavukçuluk merakı vardı. Kafama takmıştım. İki yıllık askerliğim boyunca gezmediğim tavuk çiftliği kalmadı. Okuluna da gidip 45 gün ders gördüm ve diploma da aldım.

O zamanları Ziya Şen'i de tavukçuluk hastalığı sarmıştı. Damadı ve ben, ona bir kuluçka makinesi aldık. Ziya Şen çalışmalara başladıysa da iyi sonuç alamadı. Belki alırdı. Makineyi çok küçük aldırdı. İlerki masrafları da yaptırdı. Ben bu işi kendim yapıyordum gibi (gizlice) izliyordum. Ama kısa zamanda ben de vazgeçtim. Çünkü küçük sermaye ile olmayacaktı.

Uz kuresinde İstanbul'dan Abanaya gittiğimde Güler Kulübü diye anılan aslında Avıclar Kulübü olan yerden 7-8 marangoz arkadaşımı topladım. Birleşmeni faydalarını ve kolaylıklarını anlattım. Kabul ettiler. Bir ortaklık kuracaktık. Ama, (ağzımı bozacağım) bazı dağkavuklar arkadaşlarımızın kafalarını çaldılar. «Bu adamı sizi eşek gibi çalıştıracak» dediler. Bütün arkadaşlarımız ufak ufak yan çaldılar. Ben yine İstanbul'daki işime döndüm.

Melüm, Abana derneğinde kimi isterseniz bulabilirsiniz. Benim gibi hastalar da çok. Adı ile yazacağım Ben Şevket Süvari ile aylarca, yıllarca konuştum. Abana'da fabrikyi kurmak için her türlü ayrıntılarına kadar anlaştık. Bu anlaşma Abana düşüncesi ve prensipleri içindeydi. Ama bir türlü fiiliyata geçecek birleşmeyi başaramadık.

Şimdi bu yazımda soracağım, bir çeşit hakaret edeceğim Şevket Süvariye. Çünkü o da bu hummalı hastalığa kapılmıştı.

Soracağım Şevket Süvari, sonin esas kökün neresi? Neden Hendek denilen yere yükünü attın? İştighin andı unuttun mu? Eğer sen bildiğim Şevket Süvariysen, ben seni çok cesur olarak bilirim. İnsanın aşk hayatında değişiklik olabilir ama vatan aşkı için and için mehmetsiği kimse düşüncesinden caydıramaz! Yaralansa bile savaş yerini kolay kolay bırakıramaz. O yaralar, o kanlar sözünün aynası ve işoretidir. Çıbanın başını sen kopardın, büyümeden düzeltmenin yollarını ara, bul. Seni çok sevdiğim için üzerinde duruyorum. Haydi sen de Kuvayı Milliye'ye katıl. Sana güveniyorum.

Ben on gün hastanede kaldım. Bir kaza geçirdim : Sol ayağım iki demir kasa arasında kaldı, biraz ezildi. Şimdi iyiyim.

Köln'de hiç yoksa on Abanalı varız. Şimdilik bir dalgalanma yok. Herkes sipar almış bekliyor, birbirini takip ediyor. Herkes hedefi bekliyor. Elbet bir gün gelecek cici görüşmeler yapacağız. Elbet bir gün gelecek Abana yanardağının volkanları fışkıracak. Mutlaka fışkıracak. Daha tepenin dibindeyiz. Tepeye tırmanmak için birbirimizden işaret bekliyoruz.

Selâmlar.

Özel Sayı Üzerine

Salim YILMAZ

Yıl 1970

Ben Avrupada
Emekçiyim.

Tuhaf şeyler

Düşünmekle

Mesgölüm,

Ağabeyciğim.

Keske uyanmasaydım. Çok zor oluyor uykusuzluk! Düşünce ve ezginlik kafamı adeta zayıflattı. Kişi, kendini düşünmeye kapırmazın bir yolu, deliliğe kadar yolu var. Emekçilerin bilinçsiz ve dogmatik oluşları gücümde geliyor.

Koca Nazım İneboluya çıkınca gördüğü kadınlardan birini nasıl anlatıyor bakın : «... Sirtındaki odun yükünü indirmeden çömelmişti duvarın dibine, Kabuğundan çıkmış kocaman iki kurbaya benzeyen ayaklarını gördüm. Ellerini gördüm : Odun yükünün organını tutan mübarek elleri baltanın sapındaymışlar gibi öfkeli, beşik sallıyormuş gibi sabırlı ve şefkatliydimler.»

Benden yazı istiyorsunuz özel sayı için. Biz neyi düzeltceğiz? Ne yapabileceğiz? Kim dinler? «İt ürür, kervan yürür» örneği işbirlikçiler emekçileri almış avuçlarının içine. Bozok düzen yürüyor. Yürüyecek te.

Orta Karadeniz'in bu bölümünü kurtarmak bile çok güç. Yol ve limandan yoksun bölgemizde ne yapılabilir ki!

Turizmle meyletmek, Avrupa düzeni gibi bezzinci beklemek boşuna. Kuruluşlar üç-beş yıl zarara çalışacak üstelik.

Ağaç sanayisini genişletip, Abanalı ustaların yönetilecekleri bir kuruluş gerçekleştirilmesini çarelerine bakmalı. Kontrplak ve daha başka yeniliklere gidilmeli. Daha ne diyeyim? Avrupa sanayisinin gözlerini korkutması ve bizdeki bu uyusukluk cesaretimi kırıyor. Moralim bozuk.

Beni yine Phillips'te telgraf ve telefon parçaları montörüm. Avrupaya ilk gelişimde çektiğim sıkıntıları, özellikle Brüksel'de kömür çuvallarının altına girişim hiç aklımdan çıkmıyor. Hani bir gün yanıma gelmiş, beni tanıyamaştın. Yüzüm gözüm kömür tozlarına bürünmüştü. Bugün ikinci iş olarak akşamları alimden paspas bezini bırakmayışım belki de kömür çuvallarını unutamayışımıdır.

Yakın bir gelecekte yurda dönersen, bir katırcı rolünde olmam gerekiyor. Yamalı bir pantolon, sırtında küte ya da torbalar. Ama düşünüyorum da yalnız bizim bölgedeki imtiyazlı sınıfların karşı katırcı ve «paryaları» uykularından uyararak ömrüme yetmez.

Bilmem bunca uzun, boş satırları okumaya vaktiniz var mı? Siz aldırmayın yazdıklarımı, Gazete için yazı yazmasam da her zaman, her yerde sizinle beraberim ve ne türkü olursa olsun Orta Karadeniz'de kurulacak kuruluşa katılmaya da hazırım.

Ellerinizden öperim.

Not : Salim Yılmaz'ın Amsterdam'dan (Hollanda), Hayati Tahsin Yılmaz'a yazdığı 8 Mart 1970 tarihli mektuptur.

Gazetemize abone olmak isterseniz, abone paralarını gazetemizin Almanya temsilcisi Yılmaz Akin'a yollayınız.

Yıllık abonemizi 6,50 D. M. tir.

Öteki ülkelerdeki işçilerimiz 20 T. L. karşılığında abone ücretlerini gazetemize yollayabilirler.

Yılmaz Akinın adresi : Rothhausstr. 29,

Ehrenfeld-5, Köln 30

Onbeş Yılın Abana'lısı
Yönetmenliğini önümüzdeki
sayıdan itibaren
yayınlayacağız

Yad El

İlk gidince biz yad ele
Aldırı aldırıverirdik.
Köyü düşününce hele
Çaldırı çaldırıverirdik.

Eğlendirik bazı bazı
Ozan bırakmazdı sanı.
Sürmeli'yi Sarıkız'ı
Çaldırı çaldırıverirdik.

Temsilde alırdık rolü
Güzel oynardık futbolü.
Karşı kalelere gölü
Dolduru doldurıverirdik.

Köy gelirdi aklımıza
Kambur Fatma, Topal Rıza
Emineye, Ayşe kıza
Daldırı daldırıverirdik.

Yar

Sonunda aşdık yar'ı
Yolumu ettim yar'ı.
Herkesle sözüme geçti
Kandıramadım yar'ı.

Siladan

Canım kardeş, benden ha-
ber sorarsen
Şükür olsun elim kalem tu-
tuyor.

Evin barkın durumundan
ararsen
Eh, etimiz bitimizde yetiyor.
Sabahları tarhanamız ocak

Halil oğlan gülmüyor kü-
rakta.
Doğa yeşil, cümle dallar gi-
çekte

Toprak ana buram buram
tötüyor.
Ali çoban sığırları koyverdi
Baharınan ökener de boy

ve di.
Yüce tanrım, serçe delik
toy verdi
Gayri ödüne derdimiz de bi-
liyor.

İşte kardeş, bet bereket bol
bu yıl
Bağlanıyor Yarbükü'ne yol
bu yıl.

Gayret eyle sen de çavuş ol
bu yıl
Yakup Çavuş koyde çalım
satiyor.

Hayati Tahsin YILMAZ

İşçi Kardeşlerimiz,
Sizin sorunlarınız, bizim
de sorunumuzdur.

Gazeteniz sizden haberleri
ve sizin fikirlerinizi önce-
likle yansıtmak ister.

Her türlü haber ve yanla-
rınızı bekliyoruz.

* *

Avrupadaki İşçilerimiz

Satı ÖZEN

Yurdumuzda sanayi alanındaki gelişme ağır bir tempo ile yürüdüğünden, yıldan yıla artan nüfusumuz bu sahada iş bulmak mümkün olmamaktadır.

Genel nüfusun % 80 den fazlasının köylü olması ve köyde yaşamayı gösteriyor. Halbuki tarım memleketi olan yurdumuzda, bölgeler arasında topraktan yararlanma bir değildir. Her bölge kendini doyuracak ürünü toprağından alamamaktadır. Tarım ilkel usullerle yapılmakta, asrın modern araçlarından yararlanma yerine toprağı, babadan kalma usullerle işlemekteyiz. Bu yüzden, tarım memleketi olan yurdumuz dışarıdan buğday almak zorunda kalmaktadır.

Sanayide az gelişmişliğimiz ve yuz milyon insanı doyuracak kadar geniş topraklarımızı gereği gibi işleyemememiz nedenleri ile yurdumuzda genel bir yaşam sıkıntısı vardır.

Bizim bölgemiz olan Karadeniz bölgesi toprağı az ve sarp olması, bu sıkıntıyı daha da artırmakta; bölgede yaşayan vatandaşlarımızın büyük çözümlere geç etmesine sebep olmaktadır. Köyünü kentini terk ederek gurbete giden vatandaşlarımız, paralarını vereceği asgari ücretle büyük şehrin, büyük derletri içinde kıvrılmakta ve bu yüzden büyük şehirlere sehirlerden kaçma, suyu, elektriği olmayan gayri suhli gecekoncalarda yaşamaktadır. Bu yaşam da onu tatmin etmemektedir.

ALMANYA VE İŞÇİLERİMİZ

II. Dünya Savaşında ağır sanayi donatımları yerle bir edilen Almanya, savaşın sonrasından itibaren dercede büyük bir atılım ile yeniden endüstri alanında ilerledi. Öyleki; bu alanda çalışacak işçiyi dışardan almak kadar, iş sahaları çoğaldı. İnsan, dev hız ile kalkan Almanya karşısında, yarım yüzyılsan, dev hız ile kalkan Almanya karşısında, yarım yüzyılsan, 34 milyon geçinirecek bir üzüne getemeyişimize üzülmemekten kendini alamıyor.

Almanya, 1963 te Türk işçisi istediği zaman, iş ve işçi bulma kurumları Almanya'ya gitmek isteyen işçilerle dolup taşır. İnsan bu durum karşısında Türkiye'de kimse kalmayacak sanıyorduk. Bu kurumların sırası geçemeler adeta beklememizi gerektiriyor. Yasa dışı yollardan işçi gönderen ajanslara rüşvet vererek gidiyoruz. Zavallı vatandaş; öküzlü, meşini satarak kaldığı bir - iki bin lirayı da açkögözüne kapıtararak onları da zengin ediyordu.

Bugün Almanya'da 672 binden fazla işçimiz var. Öteki Avrupa ülkelerinde olanlar ve yasadışı yollardan gelenler bu sayıya çıkmazlar.

YALNIZ İŞÇİLER Mİ?

Diş ülke ere, işçiler yanında başka mesleklerden olanların da gitmiş nergan gazetelerde okumaktayız. Onları içine, öğretmenler ve doktorlar çoğunlukta. Bunlar da ihrac ettiğimiz kafa işçilerimiz. Bunlar da iyi bir ortam içinde yaşamak ve çok kazanmak için gidenler. Halbuki, yurdumuz bunlara, bu iki meslek sahalarına ne kadar muhtaç. Binlerce kişiye bir doktor düşen, binlerce köyü öğretmensiz olan Anavatanımız bunları niye seçiyoruz? Acaba, gidenlerde mi kabanat; ya da gitmelerine sebep olanlarda mı? Bu sorunun cevabını okuyucularımıza bırakıyorum.

ABANA — ALMANYA

Evet; Abana nire... Almanya nire? Abana Karadeniz kıyısına küçük bir kasaba. Toprağı bir çitlik ağasının tavuklarına yem yetiştirecek kadar bile olmayan, bir ailenin nüfusunu içine alacak kadar iş atölyeleri bulunmayan küçük bir kasaba... Çevresindeki köylerde yaşayan köylü hemşehrilerinin topraklarından aldığı ürünü, kendisi semenin üç ayı beslemeyen bir beldenin kasabası. Vethasil, köyü kenti ile yoksul mu yoksul bir yer.

İşte; bu beldenin de gençleri şöyle diyorlar herkes Almanya'ya giderken :

Eller gider Almanya'ya,

Ben kalır mıyım yaya?

Yaşamak benim de hakkım,

Kader böyleymiş ne yapalım.

Zaten biz Türkler, en büyük güvenliğimiz bu kör kadercilikte balmakta ve aramaktayız. Kaderimizi bir türlü düzeltmemekte ve bu yüzden yüzbinlerce gençin iş görememesi bence patrouların ellerine teslim etmekteyiz.

SANA SESLENİYORUM :

Kaderini değiştirmek için yabancı diyarlarda çalışan hemşehrini! Vatandanın uzakta, çocuk çoğundan ayrı olara yabancı diyarlarda alın terini kazanıp yaşamaya çalışıyorsun. Aklarımız: Doğduğun değil, doğduğun yerle. Demişler, Demişler ama sen buna bakma. Yine de doğduğun yeri düşün Birlikimizin değerini bil. Kazancım orada bırakmamaya dikkat et. Siz Almanya'da, Abana ve çevresinin gençleri olarak büyük bir başarı meydana getiriyorsunuz. Biriktirdiğiniz dövizlerle İstanbul'da ev değil Abana'da Abana ve çevresinin kaderini değiştirecek yatırımlar yapmalısınız. Çıktılarınızı ve birikimlerinizin bu volda birleştirmeye önem vermelisiniz.

Avrupanın uygarlığın çalışan sistemini güven ve oların nasıl kalkındığını yakinen inceleyen sizlere güveniyor; kötü olan kaderimizin böylece düzelleceğine inanıyoruz.

BİR FIKRA

Yirmi Lira Kâr

Almanyadaki işçilerimiz aralarında Türkçe konuşurlarken de Almanca sözcükleri sık sık kullanırlar. İş bulma kurumu yerine «arbaytsam», ustabaşı yerine «mayister», pansiyon (yurt) yerine «hayım», hastane yerine «krankenhaus» gibi.

Ve de bu alışkanlıklarını Türkiyede de sürdürürler. Örneğin, yazın izine gelen Abanalı işçilerden çoğu şehir kulübünün bahçesindeki havuzun çevresine oturur, anlatırlar Almanya anılarını. «... Bir gün mayistere şöyle sızıştım» derler, «falanca bizim hayıma gelmişti» diye başlarlar, «arbaytsama gittim» derler, derler de derler. Kuzu «uzu dinler herkes anlatılanları. Bir kul çıkıp ta «hayım ne demek?», «arbaytsam ne demek?» diye sormaz.

Markin adı da «İlira»dır işçilerimizin dilinde. Dinleyici Alman markı ile Türk lirası arasında bocalar durur.

Uzattımayalım, Yılmaz Akın arkadaşımız Almanyadan içi yünü bir yağmurluk getirir. Babası Rıza Akın'a iyi gelmez mi ne, dükkanda satmaya karar verirler. Altmış marka almıştır Yılmaz Akın yağmurluğu. Ama alışkanlıkla almış liraya aldığı söyler babasına. Babası da yirmi lira kâr (1), seksen liraya okutur yağmurluğu!

Yılmaz Akın durumu öğrenir ama, iş isten geçmiştir. Babasının özlümemesi için de açıklamaz durumu.

Rıza Akın abimiz yine de bizden duymuş olmasın!

Bizi Biz Kurtarabiliriz

3 den Devam

İnna gelen «konserve» konusu olacaktır. Bizce konservede karar kılmanın tek bir yararı vardır, o da kuruluşun örgütlenmesini çabuklaştırır. Çünkü yeni değildir bu konu. Yıllardır reklâmı yapılmış ve yapılmaktadır. Bu konuyu tartışanlar Abanada yetiştirilen sebze ve meyvaların, çıkarılan deniz ürünlerinin bir konserve fabrikası için yeterli olup olmadığını iyice hesaplamalıdır.

İlk amacımız Abananın doğal kaynaklarının değerlendirilmesi olmamalıdır. Başlangıçta amaç sermaye birikimine yönelmeli, sermaye birikimi sağlandıkça da doğal kaynaklarımızın değerlendirilmesine geçilmelidir.

Bölgeniz, Türkiye'nin geri kalmış, ya da geri bırakılmış bir bölgesidir. Artık ülkelerin geri bırakılma nedenleri tartışılabilir gibi, bölgelerin de geri bırakılma nedenleri tartışılabilir.

Biz, Abananın geri kalmış durumundan kurtarılabilmesi için Ankara'ya «heyet»ler yollanmasının kesinlikle karşındayız! Abananın geri kalmış durumundan kurtarılmasının çıkar yolu «bizi ancak biz kurtarabiliriz» gerçeğinin kafalara iyice yerleştirilmesinden başlar. Düzenimiz sömürü düzenidir. Biz Abanalı olarak Türkiye'nin öteki yerlerini sömürülebiliyoruz ölçüde geri kalmışlıktan kurtulacak ve de Büyük Abanayı kurmaya yöneleceğiz. Türkiye'nin ve de Abananın geri kalmışlıktan kurtarılması bugünün çıkarıcı politikalarının harcı değildir!

İşçilerimizin öncülüğüyle kurulacak ilk ortaklığın iş alanı orman ürünleri olmalıdır. Abana en keremlik günlerin «makaracılık» başlıyarak kendi çepinde bir «sanayi devrimi» başarmış, makaracılık, Abanadan başka yerlere göçü büyük ölçüde engellemiştir. Abana şimdi ikinci sanayi devrimine hazırdır. Bu kez durmuş olan göç tersine (Abanaya doğru) akacak, Abana ağır ağır bölgenin sanayi merkezi durumuna yükselecektir.

Büyük Abananın kurulmasında en büyük görev Abanadaki Abanalılara düşmektedir. Eğer Abanada gerekli ortam yaratılmazsa Avrupadaki işçilerimiz İstanbul'a yerleşme düşüncesi kurmay; Abana dışındaki zenginlerimiz biriki ayılına gelip «villalarında dinlenmekle yetinmeyi; kendilerine değer verilmeyen Abanadaki aydın sayılan kişileri kulüpte -kumar masasında- vakit öldürmeyi; Abana dışında bulunan sanatkar ve teknik elemanlarımız da yılda bir-iki hafta turist gibi görünmeyi sürdürecektir.

Herkesin sorumluluk bilincine varması dileğiyle.

EVLENME

26 Mart Perşembe günü kasabamız kahvecilerinden Ziya Öztürk ile Gülşüm Köroğlu evlenmişlerdir.
Mutluluklar dileriz.

Kastamonuspor : 0

Taksim : 0

29 Mart pazar günü Kastamonu Gazî Stadında oynanan maçta deha üstün oynamasına karşın K.S.K. yine iki puanı alamadı. Rüzgârın etkisiyle durgun geçen oyunun özellikle ikinci yarıda daha iyi oynayan K.S.K. ileri oyuncuları birkaç fırsatı da değerlendiremediler.

Abana

Basimevi

Gazete

Dergi

Kitap

Broşür

Makbuz

Davetiye

Kartvizit

Başlık

El ve duvet ilanları

Bez üzerine yazı

Terzi v.b. için

Plastik üzerine yazı

Yaldızlı Yazı

Kutu işleri

Renkli işler

*** **

A B A N A

BASIMEVİ

Tahtakale Tamburacı

Han No. 26

☎ : 279165

Başında ABANA

ÖRNEK BİR YURT KÖŞESİ

Türk Devrim Ocakları'nın Anadolu'daki ilk şubesi de ABANA'da açıldı. Bu ocakı kurmak isteyenler arasında bütün siyasi partilerin temsilcileri var. Bundan başka ABANA'nın çok zengin bir kütüphanesi var, ortaoakulu var, elektrikli var, ABANA'yı aydınlık bir yurt köşesi halinde düşünmek için bütün şartlar mevcut ve hâsıl.

İnsan ister istemez öteki köylerde bu kalkınma, bu işbirliği yok diye düşünüyor. Bu sorunun cevabını bulmakta da güçlük çekmiyor tabii. ABANA halkının hepisi okul görmüş, bir çoğu tüksek tahsil yapmış memleket sevgisini deşerlendirecek, partilikle karıştırmayacak seviyeye ulaşmıştır. ABANA'lı olarak her şeyden önce ABANA'nın yararına çalışmak lüzumuna inanmışlar da ondan.

Bu inançta birleşen insanların neler başaracağını çok canlı bir şekilde belli eden ABANA'nın öteki köy ve kasabalarımıza da örnek olmasını dileriz.

Müşerref Hekimoğlu

Yeni Sabah, 26 Mart 1970

İşçilerimiz ve İlgî Derecemiz

2 den Devam

alanları ortaya çıkıp işçilerimizin dönüşü de hızlanacaktır. Basın yoluyla fikirlerin oluşması daha da hız olacaktır. Ama bizde ötedenberi alışagelmis bir alışkanlık vardır. Bu davranışlar yöneticilerden ve toplumun ileri gelen kişilerinden beklenir, onların şartıyla bir kıpırdanma başlar. Aksi halde kimse bir kıpırdamaz. Bunda vatandaş haklıdır da yetki ve olanaklar kimin ve kimlerin elindeyse onları ilgilendirmesi düşündür. Şöğelleni Abana'da mahallî yönetim olarak belediye vardır. Belediyemizin işçilerimiz ile ilgili ne gibi fikirleri vardır, onları kalkınmaya angaje edecek ne gibi düşüncelere sahiptir. Hani bilmek hakkımızdır. Müteşebbis çıkarmak zorunudur. Bundan önceki yazımda da sözünü ettiğim gibi müteşebbis uygun şartlar ve çevre arar.

İşçilerimiz bedirli işkolari etrafında şirketleşmeye zorlamalıyız. Kalkınma çok yönlüdür. Fırsatları değerlendirilmek, ticaret politikası düşüncesiyle hareket etmek doğrudur. Abana'da bir turizm sorunu vardır. Onbeş yıldanberi mevsimlik turizmle yetiniyoruz. Gene turist mevsimi geliyor biz fazla turist gelip yerleştirilmemekten korkuyoruz.

Herşeyi kalite alma, atılmaları önemsenememiş alışkanlığından kurtulmalıyız. Kişî eserleriyle yücelir.

İşçilerimizle ilgilenmek, paralarını korur seçmeye yatırımaları için tedbirler almalıyız.

Hoşça kalın...

İşçilerimize Bilgiler

Yurda Otomobil Götürülmesi

İşçilerimizin yurda otomobil götürülebilmeleri için genel kurullar :

1 — Yurt dışında en az bir yıl çalışmış olması gerekir.

2 — Yurda kesin dönüş tarihinden en az altı ay önce, üç yıldan eski olmayan otomobil trafiği kaydettirilir. Otomobil sahibinin ve de ailesinden birinin ehliyeti olması gerekir.

(Kamyon, kamyonet, otobüs, münübüs gibi araçlar götürülemez).

3 — Ağırlığı 1700 kiloyu geçemez.

4 — Değeri 2000 dolardan (D.M. 7320) fazla olan otomobil sahiplerinden döviz kazanç belgesi istenir.

Kurulların ayrıları :

1 — Yurt dışında trafiğe kaydettirilip alrı ay kullanılan en çok üç yaşındaki otomobilin yerine yine en çok üç yaşında bir başka otomobil götürülebilir. İkinci otomobilde bekleme süresi aranmaz.

2 — Yurt dışında iki yıl kalıp ta yetkili Türk bankalarına (P.T.T. de içinde) en az beş bin dolarlık döviz satmış olanlardan ehliyet ve altı aylık bekleme süresi aranmaz. Bu durumdakiler bozdurmuş buldukları dövizin beşte birini geri alıp yurt dışına da çıkarabilirler.

İşçilerimize Bilgiler

YOLCULARIN BERABERLERİNDE GETİREBİLECEĞİ EŞYALAR

Yurt dışında ne kadar kalınmış olursa olsun, yurda dönüşte aşağıdaki eşyalar, kullanılmış olması kaydıyla ve yolcu beraberinde olarak, gümrük vergisi ödenmaksızın yurda sokulabilir. Yolcu, yurt dışında bir yıldan az bile kalmış olsa, iznli bile gelse bu haktan yararlanır.

- Bir tane yazı makinesi.
- Yolcunun kullandığı spor aletleri.
- Oyun aletleri (satranç, dama, tavla gibi).
- Çalgı aletleri (çalması bilyorsa).
- Battaniye, şilte, yorgan, çarşaf, birkaç tane tabak-çatal, bıçak, ahsal durumuna uygun giyim eşyaları.
- Kürk manto (kadın yolcular için).
- Bir litre içki.
- İki tane fotoğraf makinesi (değişik türden), Beş tane boy film ve dolu filmler.
- Bir film büyüme makinesi.
- Alıcı ve verici portatif birer tane sinema makinesi.
- Beş tane boy sinema filmi.
- Bir dürbin.
- Bir portatif pikap ve plâkalar.
- Bir portatif radyo.
- Bir portatif teyp.
- (Çocuğu varsa) Oyuncakları, çocuk arabası, beş-üç bisikleti.
- Hasta ise tekerlekli koltuğu.

Ayrıca

Yukarıda yazılanlar dışında değerli bin liralık geçmeyen bakiye eşyaları da (buzdolabı, elektrik süpürge, televizyon gibi) gümrük vergisi vermek şartıyla getirilebilir. (Temelli yurda dönüşlerde bunlara da gümrük alınmaz.)

Gelenler aile de olsalar bin liralık hakları vardır. Bir-iki çok kılaer bir arada gelerek bin liralıktan fazla eşya getiremezler.

TÜRKİYE'DE GEÇİRİLECEK İZİNLER

Yurt dışında çalışan işçilerimiz yılda iki kez ve her gidişte dört aydan fazla kalmamak kaydıyla iznli gidebilirler. Bu iznli gidişlerde Türk makamlarınca hiç bir belge istenmez.

Türkiye'de dört aydan fazla kalacaklarla üçüncü kez izine gideceklerin, buldukları ülkelerin Türk konsolosluklarından tasdikli izin belgesi almaları gerekir.

TÜRKİYE'YE ARMAĞAN YOLLANMASI

Yurt dışındaki işçilerimiz, Türkiye'deki yakınlarına, değerli beşyüz T.L.'ni geçmeyen armağanlar yollayabilirler. Ancak, bu eşyaların gümrük alınır.

Değeri yiribbeş T.L.'ni geçmeyen armağanlardan gümrük alınmaz.

KONUT KREDİSİ

Yurt dışındaki işçilerimiz, Türkiye Mmlık Kredi Bankasının yirmi yıl vade ve yüzde iki faizli yirmi ile kırk bin T.L. arasındaki konut Kredisinden yararlanabilirler.

Koşullar:

- İstenilen Kredinin dörtte biri yurt dışında kazetlen dövizlerle bankaya yatırılır ve üç yıl beklenir.
- Krediyi kullanabilmek için işçinin kesin olarak yurda dönmüş olması gerekir.
- Kredi, bankanın çalışma alanları içine giren belediye sınırları içinde kullanılır.

YURDA PARA YOLLAMAK VE GÖTÜRMEK

Türkiye'ye giren ve Türkiye'den çıkan yolcular beraberlerinde yüz T.L.'nden fazla para bulunduramazlar. İşçilerimiz Türkiye'ye istedikleri kadar döviz getirebilirler ve isterlerse bu dövizleri tekrar dışarıya çıkarabilirler. İstedikleri kadar döviz Türk bankalarında bozdurabilirler. Ancak, yurda girerken üzerlerinde bulunan dövizleri deklere ettirmeleri (pasaportlarına yazdırmaları) şarttır. İşçilerimiz yurt dışından para yollayacakları zaman, buldukları ülkelerin banka ve postalarına başvurarak ne volds para yollayabileceklerini öğrenmelidirler.

ÖNEMLİ NOT :

Gazetemizin bu sayısındaki yurt dışındaki işçilerimize ilgili bilgilerin hazırlanmasında yararlanılan başlıca kaynaklar :

- Resmî Gazete.
- Bankaların büroşürleri
- Yurt dışındaki bazı Türk elçi, konsolosluk ve ateşeliklerinden edinilen bilgiler.

Bilgilerin hazırlanmasında en son durum verilmeğe çalışılmıştır. Yapılacak değişikliklerden ve yanlış uygulamadan doğacak zararlardan gazetemiz hiç bir sorumluluk yüklenmez.

SÖZLÜK

Bedelsiz ithalât : Yurttan para çıkmadan, yurt dışındaki kazanan dövizlerle yapılan ithalât.

Döviz : Yabancı para. Kote : Resmî Gazete'de yayımlanan yurt dışından getirilecek alet ve makinelerin listesi.

Protorma Fatura : Eşya ya da makinenin değerini gösteren ön fatura.

FOB Değeri : Eşya ya da makinenin gümrükleme, yükleme v.b. giderler dışındaki ciplak değeri.

BİR İSTEK

Gazetemizin bu sayısındaki yurt dışındaki işçilerimize edinebildiğimiz aşağıda edatlı yazılı işçilerimize yollanmaktadır.

Okuyucularımızdan isteğimiz, listede adları bulunmayan yurt dışındaki işçilerimize adresleriyle bize bildirmeleridir. Kendilerine bu sayımız yollanacaktır. (Liste soyadları sırasına göre dir.)

Yılmaz Akın
Dursun Aksoy
Musa Alemdar
İsmail Altınbaş
Dursun Başar
Zeki Başar
Mehmet Çalık
Nejat Çağlar
Armut Çelikbaş
Mehmet Çetin
Yaşar Demir
Rami Dengizer
Ahmet Ekmekçi
Muhain Eriş
Yusuif Erciş
Mahmut Ertaş
Süreyya Evçimen
Mustafa Makaracı
Rıdvan Mor
Cengiz Sengül
Vedat Şengül
Ekrem Tetik
Cemil Tunca
Mustafa Tunca
Özdemir Önüm
Mustafa Öztürk
Bayram Uzun
Ahmet Yılmaz
Aynur Yılmaz
Hayati Tahsin Yılmaz
Salim Yılmaz

KÜÇÜK SANAT KREDİSİ

Yurt dışındaki işçilerimiz, Türkiye Halk Bankası'nın beş yıl vade ve yüzde 7,5 faizli onbeş ile yirmibeş bin T.L. arasındaki küçük sanat kredisinden yararlanabilirler.

Koşullar :

- Yurt dışında kazanan döviz karşılığı en az Beş bin T.L. bankada biriktirilir. (ya da bir kerede yatırılır) ve bu para üç yıl bekletilir.
- Krediyi kullanabilmek için, işçinin kesin olarak yurda dönmüş olması gerekir.
- Banka, krediyi alacak işçiden uygun bir garanti isteyebilir.

YURDA MESLEKİ MAKİNE GÖTÜRÜLMESİ

Yurt dışında en az iki yıl çalışmış bulunan işçilerimiz meslekleriyle ilgili en çok FOB değeri oniki bin T.L. karşılığındaki alet veya makineyi ithal edebilirler. İki yıllık süreden sonra oniki bin'e her ay beşyüz T.L. eklenir. (Örneğin, beş yıl çalışmış bir işçinin FOB değeri otuzbin T.L. karşılığı makine ithal etme hakkı vardır.)

Yalnız bir çeşit alet ya da makine götürülebilir. Götürülecek alet ya da makinenin kotalarda bulunması şarttır.

Başvurma Şekli :

T.C. Merkez Bankası şubesine başvurulur. Dilekçeme ekleri :

- 1 — Alet ya da makinenin proforma faturası.
- 2 — Alet ya da makinenin Türkiye'de yapılmadığını gösterir belge. (T. Ticaret Odaları, Serayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinden)
- 3 — Yurda kesin olarak döndüğünün beyanı.
- 4 — Alet ya da makinenin class, ithal edilen ülke, gümrük tarife numarası ve kota numarası.

TÜRKİYE'DE YAPILACAK YATIRIMALAR ÜZERİNE

İşçilerimizin yurt dışında kurdukları ortaklıklara özel kotalar ayrılmaktadır. Ortaklıkların üçte ikisi yurt dışında çalışan işçilerimizden kurulu ortaklıklara da sermayenin dövizle karşılanan bölümü değerinde kotalar ayrılmaktadır. İşçilerimiz yurt dışında özellikle anonim şirketler kurmaktadır.

Bu konuda geniş bilgiler Ticaret Bakanlığı ve Ticaret Ateşeliklerinden öğrenilebilir.

YURDA TRAKTÖR İTHALİ

Kısaca kurallar :

- 1 — Beş yıldan daha eski olamaz
- 2 — Ayrıntıları (pülük v.b.) ithal edilemez.
- 3 — Kotalarda bulunması şarttır.
- 4 — İki yıl çalışmış onkibin T.L. karşılığında traktör ithal edebilirler, iki yıldan fazla her ay için onkibine beşyüz T.L. eklenir.

ASKERLİK YOKLAMALARI

Yurt dışındaki işçilerimiz buldukları ülkelerdeki Türk Konsolosluklarına nüfus evdenleri ile başvurarak askerlik yoklamalarını yaptırabilirler.

Yoklama tarihleri:

Askerliğini er olarak yapanlar, 1 Ocak-30 Eylül arasında.

Askerliğini yedek subay olarak yapanlar, 1 Mayıs-30 Eylül arasında.

1969 ya da daha önceki yıllarda yoklamalarını yaptırmamış olanlar asker kaçağı durumundadır. Bu durumda olanların, yoklamalarını heriki nedenle yaptırma-dıkları ile ilgili yazılı savunmalarını konsolosluklara vermeleri gerekir.

OTOMOBİLE İZİNLİ GİTMEK

Türkiye'ye otomobilleri ile iznli gidecek işçilerimizden Türkiye gümrüklerince triptik belgesi aranmaktadır. İşçilerimiz bu belgeyi buldukları ülkelerin ilgili kuruluşlarından (Turing, Otomobil Kulüpleri v.b.) alayabilirler. Belgeler için ülkeden ülkeye değişen çoklukta garantiler (para, banka garantisi v.b.) aranmaktadır. Triptik belgesi Türkiye Turing Kulübü'nden de sağlanabilir.